

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۲/۰۳

داکتر صلاح‌الدین سعیدی

از تنظیم امور توسط قانون باید استقبال کرد!

(په جزایي موضوعاتو کې د طالبانو د محاکمو په جزایي اصولنامې کره کتنه!)

در جوامع حاکمیت قوانین خوب و مشروع متداول امنیت روانی در پهلوی سایر تدابیر ایجاب ایجاد قوانین، مقررات اصولنامه خوب در مطابقت به سطح انکشاف جوامع بشری را میطلبد که توسط آن حاکم و رعیت، حاکم و شهروند هر دو حقوق و وجایب خود را بدانند. بدانند که از اگر از اشاره سرخ ترافیکی بگذرد چه سزای متوجه اش است و اگر به خانه و حریم کس تجاوز کند، صاحب خانه حق دارد از خود دفاع و حتی با وسایل ناریه و تفنگ را در مقابل متجاوز بر حریم خانه اش به دفاع برود و حاکمیت از مردم تکس و مالیه میگیرد که امنیت اش را تأمین و خدمات برایش تقدیم بدارد که خواست ملت است. من مشکوک و مظنون و پولیس چک پوست امنیتی باید بدانیم که اگر از چک پوست پولیس فرار کنم و پولیس یونفورم دارد و با شرایط لازم چه وسایل و چه اجرات و به چگونه علیه من بکار برده میتوانند و در صورت ضرورت، چند فیر مرمی و در کجا به جانب من کرده و در وقت دستگیری بعد از زخمی شدن و به زمین افتادن، چند مرمی دیگر و قنذاق زدن حق دارد و یا نه و والی ژورنالست را بعد از زدن به خانه شخصی و محل نامعلوم برده میتواند و یا نه؟ همه و همه در امنیت و آرامش مطلوب در حاکمیت قانون و مقررات و مقرره قانون اجرات جزایی (په جزایي موضوعاتو کې د محاکمو جزایي اصولنامه) و سایر قوانین مرتبط کارمندان دولتی و امنیتی باید از قبل، مشروع و متداول، تنظیم شود و ما برای داشتن چنین اصول نامه ها، مقرر و قانون از چارونیم سال به این طرف یعنی از زمان رسیدن طالبان به حاکمیت ضرورت داشتیم و داریم!

منطق حاکمیت قانون و امنیت راستین درین خصوص دهها سال قبل به مناسبت های مختلف هدیات، رهنمود های بدون تردید وجود دارند و درین خصوص از حاکمیت دیفکتوی امارت اسلامی تأکیدات و خواسته های تحریری و شفاهی وجود داشت و دارد. وزیر و رئیس که شرایط انتخاب و صلاحیت اش در قانون روشن نباشد، حاکمیت قانون و اطمینان کما حقہ ایجاد کرده نمی تواند. این مطالبات مطالبات حاکمیت قانون و نظام عدالت محور است. من مانند حقوقدان از انقلاب و تشدد که موجب تعلیق قانون و سیستم و قوانین نافذ شود، دوست ندارم. اما در جهان انقلاب ها و تغیرات سیاسی به زور تفنگ، بمب، سرنیزه و زور واقع شده و میشوند. حکام هوشیار و عدالت محور و دلسوز بر ملت، بعد از انقلاب و تغیر حاکمیت در مدت کوتاه (یک هفته دو هفته) میایند و میگویند تغیرات ضرورت و برحق بود و ما به آن مجبور ... اما حالت تعلیق قوانین و مقررات حالت مطلوب نیست و ما نام گرفته این ... قوانین و ... مواد را در قوانین قبلی ملغی و این ... مقررات را تغیر و در بقیه موارد تمام قوانین قبلی تا تغیرات لازم نافذ و مرعی الاجراء اند و در موارد ... به اساس این قانون مدون و نافذ و ... اجرات صورت میگردد. کمیته های عاجل برای تدون سایر قوانین و سکتور ها مربوط برای مدون سازی قوانین و مقررات مربوط تا یک ماه، سه هفته، طرح های خویش را به کمیته ... سپرده و ... تنظیم میشود. به این ترتیب امنیت و آرامش شهروند و رعیت بهتر و برای امنیتی روحی و روانی وزندگی در قانون و نظام کار عملی صورت میگیرد. اما طولانی شدن تعلیق قوانین برای چیزی کم پنج سال و یا لایتنهای قابل قبول نیست و بوده نمی تواند و امنیت در حالت عدم وجود قوانین مشروع و مدون، امنیت نیست!

ما از مدون سازی فرمان و مقرره، از اصولنامه (قانون) امر بالمعروف و نهی عنی المنکر و این اصولنامه و مقرر و (قانون) اجرات جزایی محاکم، حاکمیت طالب، صرف در سطح تلاش تنظیم قانونی سازی امور و روشن کردن قواعد کار به صورت مدون حکام، محاکم و رعیت و شهروند استقبال میکنیم و این فکر را یک حرکت مثبت تنظیم

د پانو شمیره: له 1 تر 13

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له ریلرلو مخکې په خیر و لولئ

زندگی به اساس قانون میدانیم که میشود مانند یک مسوده اولی (گرین پیپر - درافت) برای نهایی سازی مشروع و مدون بکار گرفته شود. (اگر قیاس مع الفارق نه شود، مثلاً در انگلستان برای تدون قوانین ۹ مرحله راسپری میدارند که سند، درافت و پیش نویس اولی اش را گرین پیپر مینامند).

اما نشر فرمان امر بالمعروف و نهی عند المنکر و این سند و اصولنامه در مورد ویا به نام (اجرات جزای محاکم طالبان - امارت اسلامی) حاکمست دیفکتوی طالبان - امارت اسلامی، واقعاً در موارد زیادی میلنگد و عصر خفته. در قانون آوردن پاورقی ها، حواشی و حواله ها و آن هم حواله های به کتب مجتهدین قرون قبلی معمول و مقبول نیست. این حواله ها و حواشی برای بحث و تصمیم گیری این و آن ماده، قانون و طرز العمل ممکن در مرجع نشستهای قانون گزاران ویا طی کتاب تشریح این قوانین برای قناعت یکدیگر، توجه داشته باشد ولی در پاء ورقی و از چنین منابع، کتب قدیم فقه و سایر مجتهدین بخش از فتوای شان، در تحت تأثیر زمان و مکان متفاوت را اتکاء کردن، موجه و درست نیست.

علت آوردن این حواشی و پاورقی ها ملحوظات ذیل بوده میتواند:

درک قانون گزار موجود ازینکه قوانین و مقررات موجود را به صورت غیر متداول و غیر متعارف و غیر مشروع پیشکش و تحمیل میدارد. این حالت به صورت منطقی با اعتراض عدم مشروعیت داخلی و خارجی مواجه خواهد بود که با مراجعه به کتب سابق فقه و تلاش مسوولین طالبان به زعم و محاسبه خود با گویا مراجعه به این فتاوا و حواش آن، از قبل قبل ختم شده تحمیل میدارند. عده شان گمان دارند که با بیسوادان کدام قریه موجه آند. تلاش دارند که به صبغه دادن و تاپه دین، به قبول بلا شرط و قید و قبول کور و کر تأکید و تلاش دارند. در حالیکه صبغه و مهر دینی به مراجعه به کتاب الله و سنت رسول الله (ص) ممکن است، اما درین حواشی و پاء ورقی ها، ۸۰ فیصد آن مراجعه و اسناد، به کتب فقهی قبلی حواله شده، تا مراجعه و ادرس دادن به کتاب الله و سنت رسول الله (ص). در حالیکه در هردو حالت زبان این هرسه مرجع و استنباط را متخصصین فن و مسلک، را مجتهدین و علمای مربوط میداند و برای عوام و حتی تعداد زیادی خواص، ضم این اصولنامه و قوانین، متون عربی که حتی ترجمه آن برای استنباط درست حکم شرعی عوام را کمک نمی کند، نه مشکل را حل و نه آن هدف برآورده میشود.

اگر حتی متون قرآن کریم با ذکر ترجمه در پیشگاه ملت به زبان محل ترجمه و پیشکش شود و برای شان انتخاب و فرصت استنباط احکام داده شود. تصور کنید از متن ترجمه شده ای مثلاً حدیث: (من رأی منکم منکر فلیغیره بیده... کسیکه از شما امر منکر را دید [شمشیر بردارید] و آنرا به دست تغیر دهید. فقهاء و علمای اسلام به اتفاق آراء به این نظراندکه تغیر امر منکر کار هر مسلمان در جاده شمشیر برداشتن و تغیر دادن نیست که اینجا و آنجا بعضی از علمبرداران افراطیت مرتکب میشوند. در بین افراطیون دینی تعبیر وجود دارد که بلی این کار حاکمیت اسلامی است تا منکر را متوقف سازد و متخلف را مورد پیگرد عدلی قرار داده، مجازات کند. اما آن وقتیکه حاکمیت اسلامی قائم میشود و این کار را میکند، این کار هر مسلمان است که این وظیفه را اجراء کند. این تعبیر او این حکم به صورت یقینی غلط و مرتکب آن باید مجازات شود. اما در حاکمیت طالب چند تن از این افراطیون که خلاف فرمان عفو شان انسانها را کشتند، مجازات و مورد پیگرد قرار گرفتند. دنیای ما دنیا امتحان و فرصت انتخاب در وجود هدایت الهی و وجود علمای دین و رسیدن پیغام حق برایش میباشد. اما انتخاب و گرفتن پاداش مطابق انتخاب کار هر شخص است و اگر الله تعالی میخواست (کن فیکن) همه را قادر بود به قدرت لایتنهای خویش، مسلمان و پیرو حق میکرد، که این خلاف فلسفه وجود این عالم ماست.

ترجمه بدون ارتباط متن از آیه (۱۹۱/سوره بقره) که شأن نزول، در جای و مکان خود و سیاق خود را دارد و عوام با این ترجمه حکم استنباط و عمل کنند: واقتلوهم حیث تقتلوهم و اخرجوهم من حیث اخرجوهم... : کفار/ مشرکین را در جایکه یافتید بکشید و بیرون شان کنید چنانیکه شما را خارج کردند...، به یقین میدانیم که شأن نزول این آیه و حکم آن به این ظاهر، درست نیست و چنین ترجمه و حکم استنباط نمی شود. این و دهها مورد دیگر که برای عوام غیر مسلکی فرصت استنباط حکم و فتوا را نمی دهد. لذا آوردن این پاورقی ها و حواشی از رد المختار و ... برای قانون گزار و مقنن مطرح و به مردم عادی برای کسب و تعلیم ممکن مطرح باشد اما در چوکات قانون و اصولنامه، اصلاً درست نیست و کار بی جا نیز است. در قانون صرف مندرجات صریح و روشن قانون آوردن ضرورت است تا این تفاسیل غیر ضروری برای شهروند در چوکات قانون. اگر شهروند شوق خواندن رد المختار و سرخسی و ... داشت، باز به مدرسه شامل و به انترنت مراجعه و مراجع دینی، داخله خواهد کرد. این پاورقی ها و حواله ها و حواشی درین جاء عصر خفتن و بی خبری از عنغنه قانون و حکومتداری است که با زمان و مکان و سطح انکشاف جامعه و امکانات مدرن مطابق داشته باشد. در زمان برده گی، در زمان کارونسرا و در زمان استفاده از شتر و قاطر و ... قوانین و اصول نامه ها تنظیم کننده همین موارد و مرتبط است.

په افغانستان کي د طالبانو دحاکمیت موجودیت او د تېرو نظام د سقوط واقعیت دا په خپله ثابتوي چي عادل او جابر پر حق او ناحق حاکمیتونه ځي او راځي، ډېر راغلل زور ور وه ، کمزوری شول او نوي حاکمیتونو يي ځای ونیوه.

اما ملت او تاریخونه او د هغوی قضاوت او د الهی عدالت مو په مخکې دی. او دا قضاوت او عدالت به بیا هم وجود لري.

هوبنیار حاکمیتونو او حکامو، په وخت خپلو تېروتنو ته پام اړولای او د رسالت ادای یې کړي. جبروت او د استکبار حاکمیتونو دا واقعیتونو ته توجه او پام نه دی کړای او یا داسې هم شوي چې هغه وخت خپل استکبار او تېروتنو ته متوجه شوي چې بیا وخت له وخته تېر وي.

په دې سلسله ددغي د محاکمو د اجرائت جزایی فرمان په هکله تاسې سره د فرمان د متن سره سم په ترتیب خپلي نوري تنویري ملاحظې او یادداشتونه شریکوم چې بعضي یې ډېرې وړې او ابتدایی او بعضي ډېرې جدي او بنيادي دي. شنو خطونو باندې به نېنه شوي زما املايي تېروتنو کې زما سفارشونه دي!

درین نوشته جهت کمک به قانونیت و امر خیر و دفاع از فکر و اندیشه دولتداری خوب اسلامی و در خدمت حق و عدالت ادای رسالت خدمت شما ملاحظات ذیل به ترتیب ایکه درین فرمان و مقررده؟!، آمده است ذیل تقدیم میدارم تا سبب ساختن شویم تا سوختن:

میخوانیم:

ستره محکمه - قضایی معاونیت - د دارالانشاء عمومي ریاست - د تحریراتو آمریت - د متحدالمال خانکه موضوع: **په جزایی موضوعاتو کې د محاکمو د جزایی اصولنامې** عملي کول. والسلام

مفتی عبدالرشید «سعید»، د سترې محکمې، د دارالانشاء عمومي رئیس، ۱۴۴۷/۷/۱۸، ۱۴۴۷/۰۷/۱۵-۱۲، drulinsha@gmail.com, tel.: 0202301138/

د محاکمو جزایی اصولنامې د انفاذ په هکله د عالیقدر امیر المؤمنین حفظ الله تعالی فرمان.

ددې مقرري او یا اصولنامې ډېرې مادې د محاکمو د جزایی اجرائتو پر ځای (چې قانون اجرائت جزایی شي) ددې مقرري په چوکاټ کې د جزا د قانون بحثونه او مواد داخليري چې دلته ستره مغالطه جوړوي، داهم مغالطه چې دا قانون، اصولنامه او یا مقررده او که قانون؟ مقنن هم په کې تېروتنه کوي او دا مطالب سره خلط او مزجوي.

تبصره: قانون پوهان د ۱/ حاکمیت او ۲/ خلکو (معاقبه او محکمه کېدونکي) د حقوقو او وجاهیو د کار د طرز العمل، قاعدو او أمورو روښانول او مدونول او په دې برخه کې د مقرري، قانون، او یا فرمان په بڼه مدون اصولنامو، مقررو، قوانینو، رهنمودونه مشروع تدوین او وړاندې کول او د حاکمیت د اجرائتو روښانه قاعدې تنفيذول کوم کې چه وجاهیب او مسؤولیتونه معلوم شي، کلکه استقبال او ملاتړ کوو او دهغوي مشروع؟ مدون اصل ته د لمړي قدم په توگه دا سند هم د بوي مسودې په توگه، مثبت تحول گڼو.

اما داچې له هېڅ مشروع او متداولو اجرائتو پرته په دغه ډول نهایی او تحمیل شي، له سره دمنلو نه دی.

لومړی ماده: **د محاکمو جزایی اصولنامه په (۱) مقدمه/سریزه، (۳) بابونو، (۱۰) فصلونو او (۱۱۹) مادو کې توشیح کوم.**

دوهمه ماده: دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ او د یادي اصولنامې له متن سره یو ځای په رسمي جریده کې خپور شي.

تبصره: فرمان په انقلابي شرایطو کې صادريري. په انقلاب (موجه او یا غیر موجه) کې د طالبانو انقلاب؟! چې تیر نظام یې رنګ کړ! حد اکثر دوه درې اونۍ روسته، نوی حاکمیت بیا د لنډ مدت او یا عاجلو مواردو کې او د لنډ مدت لپاره فرمانونه صارولای شي خو نور د قانون گزارۍ امور مشروع، مسلکی مراجعو ته سپاري او د فهم وړ خبر ده چې د اداري لمری کس جامع الکملات نه وي.

د اسلام په صدر کې د راشده خلفاوو به وخت کې هم د هرچا دکار برخه معلومه وه. د نظام او قانونیت د ساتلو لپاره دغه... قوانین او دغه مقرراتو کې دغه مواد... مو داسې او... مقررات او قوانین مو لغوه کړل او پرځای مو... نافذ کړل. دغو برخو کې ځانگړي کمیتو په کار پېل وکړه چې نوي، عادل، اسلامی... نظام اساساتو ته قانوني مقدمات او لارښوونې برابرې کړي چې **حاکمیت** او رعیت، ملت، وگړی له هغه خیر او دواړي **خواوي (حاکم او رعیت)** یې رعایت یې پردواړو خواو حتمي دی. د امنیت او روانی امنیت او قانونیت خبره د مشروع، مدونو، بنو قوانینو او مقرراتو په شتون کې مطرح کېدای شي. مدني دیموکراته؟! ټولنه د بنځو ته د فرار او یا د امن په کورونو کې زمینه سازۍ او د بنځې او یا مېړه حقونو تلفولو و فحاشت ته د مؤقتو نکاح او رسمي فاحشه خانو لاري خلاصولو ته زمینه سازي او ورته مېنډلاتو کې، لار جوړه او خلاصه کړي، منلو وړ نه دي. زمونږ د ملت غوښته او اراده، ایمان او عقیده د اسلام د مقدس دین د اصولو په چوکاټ کې ده او هیڅوک دا نشي کولای چې دیموکراسی په نامه پرمونږ خپل غیراسلامی ارزشونه، تحمیل کړي. اسلام دین او اصول د دنیا او آخرت دین دی اما دا ملاشاهی دین هم نه دی. کار اهل کار ته سپارل دیني مسایلو کې د ملا او دیني عالم او نورو کې د قانون په شمول د مربوطه متخصصینو کار دی. د افغانستان قوانینو کې د ملا او مدرنو او اوسني عصر قوانینو متخصصینو شتون حتمي دی. دا تخصصی شتون او یا هلته لیري د کلي ملا د قانون او مقرري ته مشروعیت نه ورکي. د مشروعیت موضوع د افغان مجاهد ملت اود هغو د مخکینو علماو اراده او اسلام حاکمیت مشروع اراده او تمثیل ته عملی او متداول کار، حتمي بلل کیري.

داچي څه کم پېڅه کاله تېر قوانین عملاً معلق او یا ملغا، نوي قوانین په مشروع او متداوله توګه نافذ او اجراوي نه شول، او عملاً د قانون تعلیق او خلا منځ ته راغلي ده، لسه او مستقیم او غیر مستقیم تاوانونو سره افغان ملت مواجه او په نړېواله کچه منزوی کړای شو. د امریکې او روس، چین او ایران او هند به مشاجرو او مشالفتو او د اوکراین او روس او د مېنځني ختیځ د جګړو تر تاثیر لاندې یو شمېر نړېوال تعلقات جوړول ته بریا لا نه ویل کېږي. دا حالت، حد اقل د تأسف خبر او په داخل او بهر کې و لو په غیر عمدي ډول ډېر ناخوالې مېنځ ته راوړي. دا لاقانوني حالت سلیم عقل، عالم او حقوقدان نه شي منلای. داکفایت نه کوي چې د اسلامي شریعت تطبیقوو. دلته د اسلامي شریعت به نامه کوم مدونو واحد منل شوی کتاب نه شته. شخصی فتاوي جدا جدا مدون او مشروع بڼې ته اړتیا لري. داسې د لاقانونه حاکمیت کې د امنیت د وجود تاکید د موضوع ډېره انحصاري او نادرسته پوهه ده او دې ته امنیت نه شي ویل کېدای. بیا بیا: امنیت د حاکم او رعیت دواړو ته د هغوي د حقوقو او وجایب بشکاره او لیکلي، مدونه او مشروع اړتیا وه او شته.

داسلام د حقوقو اصلي منابع او ارزشونه (دغه برخه کې ۵۰۰ پاڼو کې چاپ شوی ریسرچ لرم. ۱۹۹۴ م.)، چې قرآن کریم او سنت د رسول الله (ص) د اسلام د فقه او قانون اولی او اصلی منابع دي. ارزشونه په قرن او کال نه اندازه کېږي. الهی ارزش او معیار ثابت او په خپل قوت دایم ولاړ دی. د اسلام د اصلی منابعو نه برداشت او د بشریت د علم او پوهې په رڼا کې د نوي لاسته راوړنونه استفاده یوه حتمی خبر ده. د اسلامي حقوقو دریمه منبع د قرآن کریم او سنت رسول الله روستی یعنی اجماع او قیاس (انالوګی) او خصوصاً دا څلورم اصل یعنی انالوګی او قیاس دی چې د اسلام دین او قوانین د عصر د لاسته راوړنو سره برابر او همزمانه قوي او عملی جانب ته مدرن امکانات په خدمت کې ورکوي او دا قیاس (انالوګی) داسلامي حقوق څلورم اصل دی. استحسان، عرف و مصالح مرسله دي چې حقوقدانان له هغو به استفاده په اسلامي ټولنو کې مدرن او د عصر د انکشاف سره برابر قوانین و او مقررات جاري کوي او امور بهتر تنظیموي. په دغه برخه کې الحمد لله به کافی اندازه موارد او منابع لرو.

داسلامي نظام جزایي سیستم کې دوه برخو کې ویشل کېږي:

۱/ حدودي (زنا، قذف، شرابخوری - چې په کلکواثباتي مقرراتو مهيار شوي او اکثر په عمل کې د تحدید، انذار، وقایه او تربیت په برخه او ساحه کې پاتې کېږي. او شارع په هر قیمت په دغه برخه کې دهغه د عملي تطبیق تلوسه نه لري). شرعی هدیات دا دي چې حتمی نه دی د پټ اجرا شوي تخلف د اجرا برخه کې چاته خبر ورکړل شي. توبه او استغفار او له گنه نه د لېرې کېدو امر شته اما خپله حاکم ته تگ او خپل تخلف بیانول نه دي په کار (ډېر جزیات لري!).

۲/ تعزیراتي: هغه چې د حاکم او مخکې اعلان شوو مستندات د قاضي په خوښه نه بلکې قاضي د قانون در مجري په واسطه د قانون په ټاکل شوي اصولو او رهنمودونو، اثبات کېږي. له جزا نه اهداف او موخي د عدالت تأمین، دټولني د نظام ساتنه، تربیه (متخلف بیرته ټولني ته سالم را اړول او راگرخول)، انذار، انتقام (انتقام اوقصاص د عدالت په معنی چې یعنی د چا پلار چا مرګر، مظلوم ته عدالت ورکول) ، تذکيه (فقهی اصطلاح: پاک او حلالول او اقرار چې الله تعالی بنده ته د جرم د قبولولو به ذریعه پاکي به نصیب کړي). او... ددې خواو هره برخه باید د قانون جوړونکی او نافذکونکی په نظر کې د مشروع نافذ او مدون قانون په رڼا کې ونیسي.

داچي دغه دنیا کې مطلق عدالت نه شته او عدالت نسبي مفهوم دی، او زمونږ نړۍ کې د عدالت د سمبول تمثیل په یوه کس چې سترګې یې تړلي او ترازو یې لاس کې ده، ددې مانا داده چې دا دنیا عدالت او د قضا منصب او حکم دهغو مستندانو او ثبوتونو پر بنیاد کېږي او ولاړ دی چې هغه اسناد او ثبوتونه محکمي او قاضي ته مخ ته اېښودل کېږي، قاضي او د هغه قضاوت د مستنداتو او قانون سره سم (نه دده دشخصي قضاوت په چوکات او نه دده دشخصی باور او عقیدې سره) د قانوني پیژندل شوو ثبوتونو د مستنداتو پر بنیاد کېږي او پواځې پر همدې مستنداتو حکم صادروي کوم چې محکمي ته د محاکمې په جریان کې وړاندې شوي. حکم د استخباراتي معلوماتو پر بنیاد هم عدالت نه دی. یعنی دلته یوه باریکي او هغه دا چې قاضي شخصی فکر او سوچ او باور یا شخصی معلومات او یا دا چې کوڅه او محله کې یې له همسایه او خاله څخه څه اورېدلي، او خپل حکم پر هغو بنیاد کړي، عدالت نه بلل کېږي. او پردغه منابعو حکم نه شي صادرولای.

داسي ښکاري چې دغه قانون (او د طالب د قانون په حاکمیت او دغه اجرات جزایي مقررې کې له سره داپورته ملاحظات په نظر کې نه دي نیول شوي او د جناب مجاهد دطالبان دبان مصاحبي به دغه هلکه زما پورته استنباط قوی کړ. دغه مقررې کې او دطالبانو د ویاند، جناب مجاهد د اظهاراتو نه داسي معلومېده چې د جزا موخه تربیت او یا قاضي د آزاد قضاوت پر بنا ولاړ تاکیدات دي.

د نړۍ د جوري هیئت او هغه لس تنه چې په مهمو جرمي قضایاو کې د ملت د اطمینان او د عدالت دتأمین او عدالت سره د مرستي لپاره محکمي ته احضار او محاکمه کې د گډون وجیبه ورپه غاړه کېږي تر څو د محاکمې ټول جریان د قاضي سره یوځان واورې او بیا قاضي ته د قاضي د هغه حکم د صادرولو مخکې خپل لس کسيز حکم او قضاوت واورې، مقصد او مرام دادی چې عدالت سره مرسته وشي اما د ټولو نه د مخه د جوري هیئت (منصفه هیئت) سره

دباکني په وخت کې تفهيم کيږي چې دهغوي قضاوت د افاقي معلوماتو پر بنا نه، بلکې د محاکمې په جريان کې د راورل شوو مستنداتو پر بنياد ولاړ مستندات د قبول وړ بولي.

د اثبات برخه کې د اسلام د حقوقو د اصلی منابع سره سم د عدالت په برخه کې د بشریت علمی لاسته راوړني (د قياس - انالوگي) پر بنسټ پراخېږي او زموږ جزايي سيستم هم نوي امکانات ترلاسه کوي چې بايد وکارول شي. لويه جرگه کې طبعي اتوريتي، اشراف، لور قشر (تاسي ورته طبقه کارولي) ملک او خان تر ډېر حده يو ټولنيز معيار دی خو نن سبا د وگړي او دهغه د طبعی حقوقو، کره وړه پرتکنالوجي، دات بس او سوسيولوجي او سيکاتريست تحقېق، طب عدلي او کرمولوژي باندې موثر او ښکار سنجول کېدای شي. د جرم او جنايت او ښه والي سابقه، د سيکالوژيست او ټولني شناس د مدرنو امکاناتو په دا مسایل روښانيږي. اصل او کم اصل تشخيص نوي وسايل او نوي معيار او شکل پيدا کوي، چې دغه مقرر او قانون کې دا ټول او يا اکثر ددې نوي فرمان (د محاکمو د جزايي اجرائو مقررې) کې د نن قاضي په جامع الکملات پوهې او گویا د رد المختار او ... په تله تلل شوي او وړاندې شوي.

اسلامي جزايي سيستم د زنا د پوره او کره ثبوت لپاره د ۴ عادلو، غير فاسقو، مسلمانو ... شاهدانو شته والی او د زنا دقيق تعريف او د شهادت شرايط داسې سخت بيان کړي چې ښکاري، شارع دلته د انذار، وقایې او تربيت لوري ته سخت دقت کوي او د کره او موجه ثبوتې دلایلو د نه شتون په شرايطو کې د تطبيق موضوع منقې گڼي. د تذکيبي/ تزکيبي حالت اصل چې مظنون او يا مشکوک اويا متهم پرې اقرار کوي هم ډېر مهم او جدا بحث دی چې د نن مستنطق مکلفوي چې د اقرار سره سره د تخلف انگیزه او ريښتيا والی په نورو شواهدو ثابت کړي. داهم ډېره مهمه دی چې: الحدود تسقط بالشبهات (حدودي جزاگانې د شکوکو په صورت کې ساقطېږي. او هغو چې اتهام وارد کړای له ثبوت پرته اتيا ډرې وهل کيږي. (متن صريح دقرآن کریم دی!) او بل حديث کې الحدود تُدرل بالشبهات. چې بيا هم د شبهو وجود په صورت کې د حدودي جزا گانو برخه کې هدايت دی.

د اسلام ستر پیامبر ص وایي چې که فاطمه بنت محمد ص سرقت وکړ لاس به يې پرې شي. اما له بلي خوا کله چې د حضرت عمر رض په وخت کې قحطي راغله آنحضرت يو کال د قطع يد (د لاس پرې کول) د سرقت په مقابل کې د جزاء تطبيق ځنډولای او د مخمسي حالت هم جدا بحث دی.

د تعزیراتي جزاگانو برخه کې د ديفکتو حاکمیت د امارت اسلامی د حاکمیت دا مقررې ډېرې د تأسف وړ او بنيادي نیمگړتياوې په پورته برخو او نورو مواردو کې لري چې په رأس کې يې د مشروعیت مسئله ده. لمړۍ ماده کې زه رعیت او وگړی او زه حاکم، هغه وخت مکلف بيم چې قانون او مقررې مې په لاس کې وي. او هغه هغه وخت میسر ده چې نشر شي. دلته د نشر نه مخکې او د راسیدو او لاسرسی نه مخکې فرمان نافذ او مرعي الاجرا، گڼل شوی.

په فرمان کې ليکي: والسلام عليكم و رحمة الله وبركاته!

مخاطب په اول کې او يا بل چیرې ذکر نه دی. به دفتر په مأمور او که په ملت سلام وایي؟

دلته د امير المؤمنين جناب هبة الله أحنذزاده د افغان د امارت د امير په توگه فرمان امضاء کوي. دا د نور القابو ذکر دلته غير مثبتو اما دلته غير مرتبط او دلته غير ضروري القابو ذکر ته اړتيا نه شته. معمول د امير د امضاء سند دفتر ته لیرل کيږي او دفتر چاپ او نشر ته مکتوب ليکي (پروتوکلي بحث).

اصل متن:

د طالبانو د حاکمیت د محاکمو جزايي اصولنامه

تبصره: دا سند چې ورته د قانون اجراءات جزايي معادل کلمه وکاروو له څلورنيمو کلو يعنی د طالبانو دحاکمیت د راتلوسره سم ورته اړتيا او غوښتنه وه د هغه ددې اصولنامې او قانون د موجودیت په ضرورت باندې د عدالت د تأمین لپاره تأکید شوی وو او دا مستقیمه د طالبانو د وياند او نورو مقاماتو سره په مرکو او مطالباتو کې مستدل کړای شوې هم وه. خو په تأسف اوس مېنځ ته راغلی او هغه هم دفرمان په بڼه د لسه او تېروتنو سره. ددې مانا نه ده چې پاس خلک بیسواده او يا نشي کولای فرمانی د قوانینو د انفاذ لاره غوره کړي. اما نه کوي. او دا تصادفي نه ده. مقدمه که سریزه؟ د مقدمې او سریزې څه فرق. دلته به سریزه هم پښتو او هم مناسبه وای.

لومړۍ ماده: دوه نقطې لازمي دي؟ زه فکر کوم او زما برداشت دادی چې نه.

په محتوا کې بيا د امير د غير مرتبط القابو ذکر اضافي ذکر دی، چې دلته پوازي د اسلامي امارت امير، ذکر کافي دی.

دا اصول، مقررات او يا قانون دی؟ شکل اصول، محتوی مقررې او بيا محتوی د قانون مندرجات لري. مشخص کړای شي. د طالبانو د حاکمیت د راتلو سره نور مخکې ورته قوانین نافذ قوانین او بيا د هغو پر بنياد اجراءات معلق يا منسوخ دي؟ او که منسوخ دي، دا لاقانونه حالت اجراءات قانونی دی که په؟ زه فکر کوم د قانون دتعلیق حالت په هيڅ ټولنه کې د منلو وړ نه دی.

مقدمه کې: له اصولو او قوانینو څخه مراد: لومړۍ ماده: په دې اصولنامه کې له اصولو او قوانینو څخه مراد، هغه اصول او قوانین دي چې د عالیقدر امير المؤمنين ... لخوا تايید يا توشیح شوي وي.

ددې جملې او فقرې په برخه کې: آیا د ټولني د ټولو ساحو د اجراءات برخه کې د تېرو قوانینو لغوه او یا تائید فرمان شته؟ آیا په ټولو موارد کې نوي فرمانونه صادر شوي او یا د قانون د تعلیق حالت دی چې تېر قوانین عملاً ملغی او نوي مشروع او مدون قوانین نه شته. په حواشي او پا ورفیو کې د نورو کتابو په حواشيو استناد شوی دی. له کومه سند او مشروعیته ددغه کتابو نهایی په پایلو اتکاء او دستاؤز وړاندې شوی. به کوم مشروع قانون کې ذکر او پته ورکړل شوي چې دغه کتابو باندې چې شمېر یې کم نه دی، باید استناد وشي؟ د مرجع په توگه وکارول شي، او که وشي، په کوم مشروع او مدون فرمان؟

اصطلاحات که اصطلاح گاني او که اصطلاحگاني؟ کوم یو درست دی؟
دوهمه ماده: لاندې معناگاني افاده کوي: مجهول او غیر دقیق اظهارات:
دقیق: ... هره اصطلاح لاندې معنا لري.

پاورقي: د قانون او مقرراتو لپاره توضیحي کتابو کې دلایل او د معین حکم علت بیانېږي چې هغه جدا کتابو کې چاپ او عامه پوهاوي ته وړاندې کېدای شي او په قانون داسې ذکر له سره لکه څنگه چې مو اوس پورته توضیح کړل بیا حواشي راوړل، د منلو وړ نه دی، اضافي بحث دی. په دې توگه د قانون مجریان یا ځان باندې باور نه لري او یا پوهېږي چې کره لار دقانون د تنفیذ لپاره نه کاروي. ددې پاورقيو او حواشيو راوړلو عوامل په یې څه وي؟
په ملاحظو او پاورقي کې راغلي چې: طاعة الامام واجبه. او دپاورقيو په ملاحظه هڅه ده چې دا اصولنامه (قانون) موجه والي ته ددې بڼې مستنداتو راوړولو قناعت ورکړل شي، او له ملتو د پوښتنې حق واخیستل چې مستندات حواشي شي او توشیح د امیر. د امام د غوره کېدو، مدت او تگلاری، مشروعیت و عدم مشروعیت په هکله پوښتنې لا ځوابه او یا چندان عامی معلومي نه دي.

د اصطلاح گانو دوهمې مادې پاورقي:

۱۲- متهم: فقره کې د مشکوک، مظنون او متهم مفاهیم د مغالطې او سو استفادې فرصت دی او دا دقیق درستي افادې نه دي. د شهادت سره د نور دلایلو پرته د بي عدالتیو موجبات برابر وي. په نړېواله کچه په قانون کې ددې هر یو تعریف او مقام شته او دا هر یو ځانته شرایط حقوق او وجایب لري.

په ۱۳ فقره کې مجرم: کې د اصطلاح گانو یه اړه د باصلاحیته محکمې د نهایی شوي حکم خبر نه ده شوي. حکم هر محکمې کې صادرېږي اما هر حکم نهایی نه وي. د استئناف امکان وي چې قوانینو کې دا مسایل اوږد بحث لري. بیا هم ددې پاورقي د حوالو په هکله او هلته د کتابو نوم اخیستل او استناد کول په کوم قانون کې دغه منابع د منبع به توگه شمېر شوي او ددې مشروعیت د مرجع په توگه چیرې راغلی چې منابع وي او نور دي او د نورو اسلامي ورته منابع چې ددې مخالف دي، منابع دي نه وي؟

۱۵ مکرر مجرم: هغه حالت چې د مکرر حالت د مدت په تېرېدو پاک شوی شمېرل شوی وي.
درېیمه ماده

د اسلامی امارت محاکم ددې اصولنامې د تطبیق مراجع دي.

تبصره: سارنوالي/څارنوالي او پولیس (عدلي او قضایي سیستم په کل کې) ددې اصولو د تطبیق مراجع نه دي؟
د لمړي باب ۱ حاشیه او پاورقي کې د کوم سلطنتي نظام او حاکمیت خبره روانه ده چې ملت پرې خبر نه دی؟ او بیا بیا دا مراجع په کوم قانون او قانوني مرجع کې د مرجع او سند په توگه کارول کېږي، ولې دا او ولې نور کتابونه نه؟
لومړی فصل
څلورمه ماده

۱ فقره: حد مقدر او معلوم دی او تعزیر د امام رأیې ته مفوض دی.

تبصره: دلته بعض عدم دقت شته. د حد د جزا او د تعزیر د امام درای خو مدون او مکتوب جزا خبر ده. د حاکم رأیې هم باید صرف د مدون او بنکاره روښانه شوو اصولو او مستنداتو به رڼا کې د سند او قانونی مستنداتو به تطبیق کې د حاکم لپاره هم وي.

نه حد او نه تعزیر د شېبې په صورت کې د جزا موجب او د جزا د تطبیق وړ دی.

تعزیر هم باید په ثابتو توگه بي دغدغې ثابت شي.

په حد شېبه د تعزیر د شېبې سره مقابل کې نه درېږي. ثبوت او قطعي ثبوت په جرمي قضایاو کې د نن عصر د عدالت حتمی غوښتنه او شرط دی.

۴: تعزیر د ذمې لپاره عقوبت بلل اختلافي مسأله ده. نن دقانون پر وړاندې ټول مساوي دي. بیا هم ددې مراجعو او کتابو چې حاشیه کې راغلي مشروعیت د کوم قانوني استناد مشروعیت له کومه راغلی.

در تمام حالات فوق مانند سند و اثبات از استعمال تخنیک مدرن، ساینس و تکنالوجي اصلاً بحث و اتکا ذکر نه شده و نتیجه معلوم میشود که نویسنده این مقرر، برای تحقق عدالت نسبت به ساینس و تکنالوژی به رأی شخص و حاکم زیاد اتکاء کرده و قانونگذاران عصر خفته اند.

در مورد فهم و استعمال اصطلاح ذمی، اهل ذمه و ... نیز اختلافات وجود دارند.

۵ – فقره چې د حد سزا په امام پورې تړاو لري او تعزیري سزا مېړه او بادار هم ورکولای شي.

تبصری: مېره او بادار... کوم بادار؟ او کوم غلام؟ بیا هم زاړه او له عصره وتلي منابع چې د دنیا په ټولو درسي کتابو کې به بحث او درسی منابعو ایستل شوي اما دلته بیرته تکرار یږي.

۷ - توضیحي فقره: د اقرار څخه رجوع به تغزیرکي نه صحیح کیږي... یعنی څه؟
ددې منطق او دده تړاو عدالت سره؟ دمنلو نه دی. ولې د اقرار څخه رجوع ممکنه نه وي؟ سیستمی اصل مهم که عدالت؟

۷ - فقره تفصیل او منطق غواړي او بیا دا حواشي د قرآن کریم کوم تغیرنه منونکي اصول او نصوص نه دی.
۸ - فقره: هر هغه د آزادي محدودیدل د توقیف په شمول تدبیري اقدام دی او تدبیري تصمیم د توقیف په شمول ځانته درې گوني شرایط لري چې د شرائطو د شتون پرته، توقیف نه شي مطالبه کېدای او د په نړېواله کچه دا گډ منطق لري.

۹ - فقره د اوسني عدالت او امام کار نه دی.
۱۰ - ماده او شفاعت د عدالت او اسلامی عدالت په اصولو کې او د عدالت د اهدافو او مقاصدو پورکیدلو سوال!
۱۱ - ماده بیا هم صرف په شاهد ولاړه او نور مستندات له سره نه کارول کیږي.

بیا هم ددې مراجعو د سندوالی مشروعیت، مرجع؟
دغه تمامو موارد کې د امر بالمعروف ونهی عن المنکر او سارنوالی/څارنوالی د صلاحیتونو تقسیم او ویش مجهول والی شته چې د ننني منطق د عدالت پر بنیاد باید ټول اتهامات او وارده محدودیتونه د حکومتی مراجعو او د امر بالمعروف په شمول باید د محکمې د بیا مراجعې امکان وجود ولري، چې داسې امکان دلته وجود نه بشکاري.
په ۱۲ ماده کې په حقوق العباد کې تغزیرات تداخل نه قبلوي او حدود که له یوه جنسه وي، تداخل قبلوي.
دا ماده کې املائی او افادوی خطا او دتداخل موضوع کې آسانه بیان شوي، نور تفاسل غواړي او داسې عام نه شي حلېدای.

۱۴ - ماده کې د ضامن او یا د توقیف نه د خلاصېدو امکان په حدود او تغزیراتو ویشل، عدالت نه شي تأمینوالی او دا کوم شرعی نص او سند نه لري. د کفیل (ضامن) غوښتلو جواز د حق الله او حق العبد خبر نه ده. د جرم د اثبات او عدم اثبات خبر ده او د اثبات او عدم اثبات د حق الله او حق العبد پورې تعلق نه لري. د توقیف د مشروعیت درې گوني شرایط او د هغو شرایطو د قبول روسته دمحمکې لخوا حالت په پوره ډول له یاده ایستل شوی. داسې بشکاري چې ددې کار تنظیم په مقنن باندې دروند کار وه او تعقیب یې ورته گران کار وو.

۱۵ فقره: په تغزیری جزاوو کې د جرم ډول او د مجرم شخصیت ته کتل کیږي. استناد قوي نه دی او د عدالت مسأله د سوال لاندې راولي. د نړۍ په قوانینو کې د قانون په چوکات کې د حد اقل او حد اکثر جزا به چوکات کې د جزا د حد اکثر کېدو او یا یا حد اقل کېدو امکان او شرایط بنکار او تشخیص کېدونکی، مشخص او ځانگړي شوي دي. دلته کار کار نه دی شوی او موجود میکانیزم د تشخیص وړ نه دی.

پنځمه ماده: د اثبات طریقي په حق الله او حق العبد ویشل د دقت وړ او منابع د عصر سره سم تنظیم شوی نه دي. د ټولو نه د مخه په اقرار او اشخاصو شهادت اتکا لري. د اثبات لارې د ستر بحث لاندې د اوسني عصر امکاناتو ته اولویت نه ورکوي.

مدرنو قوانینو کې د اقرار سره سره (د تذکیر په خاطر) مسطنتق مکلف دی جرم د اقرار علت او انگیزه په نورو دلایلو او مستنداتو اثبات کړي او پوازي په اقرار اکتفاء و نه کړي.

داومي مادي د لمرۍ مادي لمرۍ فقره قوي ده، غالب گمان نه بلکې په یقین په تمامو حالاتو کې ثبوت حتمی دی. د مجرد جرح په جهت د شاهدانو رد: دا وارده جرحه نه ده او شرعی نص او منطقی استناد باندې له استثناء پرته، منطق نه لري او مستنده په هر حالت کې د قبول وړ فیصله نه ده.
دوهم فصل:

... د جانی په اعتبار د تغزیر مرتبې: ښه جمله نه ده.

نهمه ماده: د جانی په اعتبار تغزیر لاندې مرتبې لري:

د ۱/ علماوو او لوړ رتبه خلکو، تغزیر (د قاضي څخه په خبرداري (داری) سره دی! ماته خبر رسیدلی دی چې ته داسې او داسې ... کارونه کوي.

تبصره: دا محاکمو او دولتی ادارو کار نه دی دا د وعظ او نصیحت بحث او د دولتدارۍ مفاهیم سره گډوي. او دا دواړه نه گډول په کار دي. دا دامام او موعظ او ملا کار دی او حکومت قانون تطبیقوي.

۲/ د اشرافو؛ لکه د قبیلو (قبیلو - با نادرسته ده) د مشرانو تغزیر. د ذکر شویو خلکو تغزیر له لوري په خبر ورکولو او محکمې ته به ورغوښتلو سره دی؛

تبصره: بیا هم له اثباته پرته اتهام او له محاکمې پرته د موعظ وظیفه د قاضي په غاړه اچول.

۳- د ټولني د متوسطو خلکو تغزیر: د ذکر شویو خلکو تغزیر محکمې ته په ورغوښتلو او به بندي کولو سره دی؛

تبصره: دلته بیا د بندي کولو بحث له کوم اثبات پروسي پرته، لنډنیول شوی او دا د عدالت سره به تکرر کی دی. دا ورته اجرات د کومې شخصي ډلې د داخلي کړو داخلي قواعد او خطوط کېدای شي، خو دیو هیواد د جزیای سیستم مقرر نه شي کېدای.

۴- د ټولني د ټیټو خلکو تعزیر: د ذکر شویو خلکو تعزیر په تهدیدولو او وهلو سره دی، البته که دوهلو تعزیر به نهایی اندازه کې و (وو) لکه نهه دېرش (۳۹) ډرې بیا دې مجرم د بدن پر یوه ځای نه وهل کېږي.

تبصره: دلته د کوم تخلف د اثبات بحث له سره نه شته، او په مستقیمه توګه ۳۹ ډرې بحث او حکم د نهایی کېدو نه مخکې ۳۹ مادو د وهلو بحث مطرح شوی دی. او د اثبات نه مخکې د مجرم اصطلاح هماغه د اردو ژبې له ادبیاتو تر تاثیر لاندې کارول شوې. او دلته د کلیوالي عدالت او ابتدایی حقوقی کلیوالي عدالت قواعد په نظر کې نیول شوي چې ددې عصر د عدالت د اصولو سره داسلام د عدالت سره سم او برابر نه دي تنظیم شوي.

د نن عدالت سره دا څلور تقسیمات او د هغو درجه بندي معیار دمنلو وړ نه دی. د وهلو او ټکولو حدود او ثغور چې له کومه پیل او چېرته پای ته رسي او د ممکن مرګ او ژوبلې په صورت کې د مجري د خدمت به خطر اچولو حالت هم مطرح دی چې عمل کې واقع شوی. د طالب یو مبارز په خپله تلویزیوني مرکه کې تېر کال دحالاتو نه شکي وو چې له دندې گوشه شوی او منفک شوی چې اوس کوم عاید نه لري. نو طالب فعال چې ددوی په نظر متخلف ته د وهلو حق ورکړل شوی نو د مرګ او جدي زخم خبر او حالت هم منځ ته راتلای شي، چې راغلی او دا د عدالت د تامین مسأله نه شي تأمینوالی.

مُنکر ټولنه کې شته او یا نه شته؟ چې شته معاقبه او تعزیر د قشر او طبقې پربیناد ویشل، د قشر او طبقې فرق نه پیژندل د نن عدالت سره دا ویش د منلو وړ نه دی.

د متخلف کس ته د جاني اصطلاح کارول ډېر شدید کلمه ده. د اوسنیو قوانینو به اصطلاح کې د جنابت جنحه او قباحت درې او جاني کلمات جدا جدا مفاهیم شته چې عادلانه دي. ددې لغاتو لغوي او اصطلاحی معانی په عربي ژبه او قانوني او نني فهم کې متفاوت دی او دا یو شان کول او ورته بواخي د جاني او گویا قاتل اصطلاح کارول انصاف نه دی.

د نهمې مادې لمړی فقره کې مربوطه (۲) حاشیه: ددې حکم منبع رد المختار ج ۶ صفحه ۹۷ بلل شوي. په کوم فرمان او کوم قانوني او دینی سند او مشروع مرجع کې دا مرجع د قانون مشروع مرجع ګنل کېږي او څومره دهغه وخت د عدالت امکانات د نن د عدالت د امکاناتو، مدرنو امکاناتو، سره مطابقت لري؟ او بیا هم د عدالت د تأمین مستندات او وسایل د قرآن کریم او سنت رسول الله ص په روښنایي کې مستندات راوړل پکار دی او له سره دا توضیح په قانون کې ځای نه لري او یا کېدای شي جدا توضیحي کتاب ولیکل شي چې عدالت هم په هغه کې لمړی ځای ولري. د احمدشاه ابدالي په وخت کې طبعي اتوریتي او اشراف او نن د بهرنیو منابعو په لاس، ظالم او چورواکي اشرافو او لوړرتبه، وطن پلورو او عزت پلورو ته د اشرافو او لوړ مقام خاوندانو خطاب، کېدای شي معیارو ګرځول شي او دا ویش او تقسیم به څوک او څنګه کوي چې د هغه په تناسب د ډرو د وهلو مقدار او مجازات وسنجول شي؟ او داطبقی او قشرونه به به کوم معیار، کومه مرجع او کله پورته او کینته کوي؟ له سره اوس اوس غیر عملي او کلیوالي عدالت؟! چې د اسلامی عدالت ټاپه پري وهل د منلو نه ده. هغه چې پرون قاتل او جاني او دټولني د منخطو ډلو او افرادو څخه شمېر کیده او په پټو او برالا جنایاتو کې حتی د برق د پاپو په انفجار ورکولو په هر انفجار پیسي ترلاسه کړي او نن اشراف شو، د ملکیت او دالرو خاوند شو، نو اوس ستاسې ددې تقسیماتو پر اساس اشراف او مشران دي؟!!

قبیله او مشرانو مفاهیم په نن عصر کې له سره څنګه ثابت ټاکل کېدای شي او دا مفاهیم اوس اوس لا هم د محتوا لحاظه او دطبعی اتوریتو په ډول شته؟ له ترجمه مننه چې دا ۳۹ ډرې د بدن په یو ځای، سر او غلیظ عورت، کې ونه وهل شي. له ده هم مننه چې ردالمختار؟؟ صیب؟؟ لیکي: و تعزیر الاشراف: و هم نحو الدهاقین. (د اشرافو تعزیر د دهاقینو په شان دی.) اوس نو دهقانون ته هغه د طبقاتي ټولني پر حساب په ټیټه کتل او یا دوی ټیټ خلک ګنل د اسلامی عدالت کوم معیار سره برابر دی؟

و تعزیر الاوساط وهم السوقة و الجر و الحبس (رد المختار...). د قرآن کریم لفظ او محتوا مقدسه ده خو هره بله عربي جمله او کلام مقدس، شرعی نصر او مرجع نه ده. دا پورته د رد المختار متن دی، نه قرآني نصوص. تاسې د بیسوادانو سره مواجه نه یاست چې ورته عربي جمله وویاست او ختم، سند شو!

او بیا هغه باعزت اشراف او با عزته لوړ عزته افغانان چې د فساد، شرارت او بدیو کې د نه لاس لرلو په وجه د ټولني اوسني دستاسو د دي مقرري او قانون پر بنیاد د ټولني د ټیټو خلکو په قطار کې ددوی د غوښتنې او انتخاب نه پرته قرار لري، د سهار او د غرمې ډوډې ته محتاج، کور نه لري او ددې محاسبي پر بنیاد هر ضعیف او ورکې درآمد او کار کولو ته محتاج دي د تېرو حاکمیتو باعزته، صادق وزیر عدلیه ترکاری فروشي کوی او جنرال یې کراچی واني، نو دا ټیټ؟! خلکو چې غلا او جنایت ونه کړ، رشوت و نه خوره او په مزار شریف کې هفته وار د مافیایی عواید او د ګمرک ټیکه نه لرله نو دا کسان اوس تاسې هم ددې مقرري به وجه ناکام او ټیټه طبقه او قشر

بولی او مجازات ورته د قاضي د تثبیت او خوښي پر بنیاد په ټیټه کتگوري کې راوستل او مجازات ورکولو محکوم کړي؟ دا نو عدالت نه شو.

باید په جزایی برخه کې سیستم او قانون هم ددې په حق بی عدالتی وکړي او د لیلی د دشتي قاتلان په اشرافو او د مشرانو او معززینو به ډله کې حساب او ورته د تخلف د اثبات په صورت کې هم امتیاز ورکړل شي، دې یې لږې او زیاتي شي؟ دا تاسې څه وایاست؟

د فزیکي تعذیب بحث خپله جدا بحث او مختلف اړخونه لري. بیا هم سیدنا عمر رض د یو سارق د لاس د قطع تعلیق مسئله د یو کال لپاره د قحطی په وجهه او حالت کې، خپله ستر اسلامی عدالتی درسونه دي چې باید او باید و ورته دقت وشي.

همدا رنگه په لسمه ماده کې راغلي:

د جنایت په اعتبار د تعزیر ډولونه

لسمه ماده: ۱-۲- تعزیر په هغه جنایت کې چې خالص حق العبد وي؟

تبصره: د قانون یوه د څلورو اهدافو څخه د ټولني او افرادو تربیت هم دی. هغه چې د چا حق خوري هغه د ټولني نظم خرابوي او د حق الله مسئله هم ورسره مطرح ده او خالصه حق العبد د حق الله او د ټولني د حق سره تړاو لري او باید ولري.

هر تخلف ته د جنایت کلمه کارول او د مظنون، مشکوک، متهم د جنایی جرم او مجرم کلمات او اصطلاحات کارول د اردو ژبې تر تاثیر لاندې او غیر دقیق اصطلاحات او کلمات کارول دي.

یوولسمه ماده: (۱)، (۲)، (۳)

تبصره: دلته کله قوس او کله ... استعمال شوي، توحید مراعات شوی نه دی.

دوهمه فقره: کې په حقوق الله کې د تعزیر تطبیق هغه وخت لازم دی چې د جاني اصلاح له تعزیر پرته ممکن نه وي... توبی آثار... قاضي کولای شي تعزیر یې ترک کړي.

تبصره: جانی او د توبی آثارو معلومول په قطعې ډول په حقوق الله کې د تعزیر تعویق او د قاضي خلاص صلاحیت، دلته د توبی آثار او د تعزیر ترک او د قاضي د العیاذ بالله د علم غیب مرتبه، د تعزیر ترک ... واقعاً په ډیرو داسې مواردو کې عدالت باندې ملنډې وهل دي. قاضي د قانون تطبیق د مطرحو شروط په چوکات کې کوي او داسې خلاص فرصت، عدالت نه شي تأمینولای او داسې قاضي هم ژر د طعن او شک لاندې راتلای شي.

په درېیمه فقره کې د ابراء بحث او هلته د ټولني د نظم د خرابولو خبرې او جانب مسکوت والی د پام وړ دی.

ټولو حواشیو کې د جناب مجاهد د تأکید خلاف چې هغوي نور څه نه دي کړي را حواشی یې ژباړلي چې ټول پری خبر شي او بس. او خو د حواشی نه دي ژباړل شوي او ډېر ځلي عربي پاتي دي. دوهم دا متون عربي متون او د کتاب الله او سنت رسول الله نصوص نه دي. د بعضي مجتهدینو د عصر سره سم څېړني او نظریات دي چې دهغه وخت د پرمختګ او امکاناتو په چوکات کې شاید منطق لره اما دنن مدرنو امکاناتو په چوکات کې هغه یو یو څېړل او نوي نتایج او پایلو ته رسیدل او له هغو نه هم معقوله استفاده کول کوم ممانعت او مشکل نه دي اما داسې کاپي کول او اجرا ته وړاندې کول د عدالت د تأمین موجب نه کېږي او ډېرو مواردو کې نن غیر عملي دي!

یوولسمه ماده: په دوهمه توضیحی حاشیه کې اقرار په ډیرو سختو تخلفاتو او جنایت کې لکه چې ډېر سخت او جبران نه کېدونکی عواقب لري، د ثبوت سند ټاکل شوی. د نړۍ په اوسني عدالتی سیستم کې د اقرار سره سره د مستنطق وظیفه ده چې د اقرار سره سره باید د جرم او تخلف انگیزه او نور دلیل تثبیت او پیدا کړي او په اقرار باندې بسنده نه شي. دغه حالت لپاره ډېر بلاشکه دلایل شته.

(همداسې پا ورقي کې راغلي): الحد لا یقبل الاسقاط مطلقاً بعد ثبوت سببه عندالحاکم وعلی هذا بینی عدم جواز شفاغة فیه فانها طلب ترک الواجب. (فتاوی الحدود...)

داسې مطلق حکم صادرول او مطلق ویل چې عمل کې لسه او نور امکانات او یا د حدودي جرم د تحمیل او اجبار امکان هم شته او دلته مطلق ویل، عدالت باندې ملنډې وهل دي.

دیوولسمې مادې په پېنځمه فقره کې هم کېدای شي بعضی استثنائات مطرح شي چې بیا هم مطلق ویل د عدالت او ټولنه کې د تربیتي جانب ته ضرر ورسوي او د تخلف عمدي مسکوت پاتي کېدو ته مرسته وکړي. اما اصل چې دعوی نه وي له دعوا پرته مجازات هم نه شته ډېر مهم اصل دی.

دیوارلسمه ماده کې د محتسب (امر بالمعروف و نهی عن المنکر کمیتي) او د څارنوالی وظایف خلط او مزج بنکاري او دا حدود نه دي روښانه شوي (توضیحی پاورقي ته مراجعه وشي!). آیا د سینما نړول د همدې حکم لاندې تر سره شوه یا په اوسني عصر کې له داسې ځایه بڼه نظارت وشي چې فساد او شرارت په کې ونه شي؟ د سپړي لپاره پوستین سوځول درست کار دی؟

توضیحی ۵ فقره: عن اصحابنا فمن اعتاد بانواع الفساد یهدم علیه بینه (سراجیه) په فاسد باندې دي کور ونړول شي. نو بیا به داکور په دولتی مصرف د مړي د پیدا کولول لپاره له تمرکز او مصرف کیري؟ دا نو څه شوه؟ دا د نن

عصر عدالت شو؟ کور که شهر نو دکابل او مرکز کې وي او قاضي دا صلاحيت لري نو بيا څه؟ قاضي خو صلاحيت لري!

د ديارلسمې مادې څلورمه فقره کې دلته د محتسب او څارنوال وظيفې سره گډوي او يا څنگه؟
په ۵ فقره کې کور په مفسد نړول د سراجيه په حکم، دهغه ننني عواقب به کوم شرعي بنيادي نصوصو کې راغلي او ددې عصر جوابگو دي؟

د عامه مصلحت به خاطر په قتل سره تعزير: څوارلسمه ماده: ډېره خطرناکه او ډېر ځلي د داسې خطرناک کسان بيا ملي اتلان او د هغوی ځلي جوړ او عزت شواي. دغه برخه کې داسې ساده حکم د عدالت توهين دی. آيا د ليلي د دشتي شهيدان او د هغوي قتل ددې تعزير مجازاتو د صحت او يا عدم صحت يوه کره بيلگه نه ده؟
دا ټولې اوه که ... فقري ډېر ځلي غلطی او ناروا کارول شوي او دغه برخه کې د انسان ژوند ته په ټيټه سترگه کتل شوي. الله تعالی قادر او لايزال ذات دي او د کن په فيکن سره هرڅه کېدای شي. ددنيا لنډ فرصت او اسلام دين، هدايت او انساني عقل او د انسان انتخاب او هغه په نتيجه او پايله د الله ج عدالت او دلته ددې مادې لنډ احکامو سره په تناقض او بعضي موارد کې د سختې سؤ استفادې موجب شوي او لا هم جدي تهديد ته فرصت ورکول دي. ددې مادې ۴ فقره ډېر ځلي په ناروا توگه کارول شوي او اسلامي محققين دغه برخه کې د اصلاح مختلف پړاونه او توضيحي کار ته ارجحيت ورکوي. ۶ ماده بياهم د سؤ استفادې فرصت پراخوي. ۷ فقره کې د وژني سره تعزيرات د ستر بحث موجب ده. دلته فقري غلطی شوي هم دي.

دربم فصل:

دمطلق جاني لپاره تعزير: تبصره: مطلق جاني څوک دی؟

پنځلسمه ماده: جاني څر وي که غلام.....

تبصره: اوس اوس غلام له کومه کړو؟ تخلف د نارينه او بنځينه فرق کوي؟ دبالغ او عاقل او کوچني ټول د تعزير مستحق، يعنی څه؟ دا خو عدالت نه شو چې معذور مجازات شي! کوچني عاقل ته د تعزير تايد بحث ډېر پراخ او جزايی مسؤليت عمر له کومه عمره پيلیږي دا هغه موارد دي چې له سره حل شوي نه دي.

شپاړسمه ماده: د انبياء عليه السلام مرتبه او مقام ډېر لو او د چا په توهين نه شي راتيډلای. به ټوله نړی د انسانان پر مقدساتو توهين او تجاوز ضد قانونی عمل دی. داچې توهين له کومه مرحلې پيل او تعريف يې څه دی او فاعل يې څه هدف او موخه لري او د هغو مقابل کې اسلامي درست عمل څه دی او مستقيم داسې کس ته د مرتد خطاب، دا کنتر اړو دکتيف او مطلوبی پایلې نه لري. د نړی د مليارد انسانانو به زړه کې د اسلام مقدس دين به زور او تهديد نه ننوځي. ت د اسلام دين د صلي او عاطفی دين او دلته تنويري او توضحي کار ته بايد اولويت ورکړل شي.

اعتقاد او ايمان قلبی رابطه ده او که څوک فتنه ونه کړي مسلم وي او مؤمن نه وي د هر چا خپل کار او پرزرونو الله متعال دانا دی. نو دغه برخه کې لنډ، قاطع حکم کې دقت په کار دی. له توبي ايستلو پر شپړکالو حبس او دا هم تثبیت نه شي چې د توبي محتوا او د څه شي نه توبه وه.... ډېر سهل او غيرجدي نيول د قضايو او سخت مضر ثابتېدای شي. دقت په کار دی. په دې توگه ډېرو مفسدينو ته د پناهنگی سند خپله په لاس مه ورکوی.

د سپارسمې مادې دوهمه فقره او قطعې ۶ کاله حبس راته مناسبه جزا او تعزير سخت پارونکی حالت پاروي او سفارش يې نه کوم، مرحله ای او هر اړخيزې کتنې ته اړتيا شته.

اوولسمه ماده: د مقدسو ورځو، اسلامي شعائرو او علماوو توهين کونکي لپاره تعزير

تبصره: دامفاهيم عام او ډېر ځلي تعريف شوي نه دي. مقدسي ورځې، توهين او... نو دا حکم د سختو سؤ استفادو زمينه سازی او موجب، چې د قبول وړ نه دی. بياهم مستندي منابع کتابونه دي چې د عصر او امکاناتو سره برابر نه دی او قرآن کریم او سنت رسول الله ص پرځای په دغه کتابو چې د حالاتو قرباني دي، استناد شواي دی.

ددې مادې دريمه فقره په ځانگړي توگه په هر انتقادي نظر باندي دسؤ استفادې زمينه سازه ده.

په مباحاتو کې د امام د امر مخالفت کونکو لپاره تعزير:

بيا هم د سؤ استفادې موجب او مطلق العناني ته خدمت او مضر دی. اختلاف امتي رحمة (زما د امت اختلاف رحمت دی).

د نورو امر او د اوامرو څخه مخالفت کونکی لپاره تعزير:

۲۱ - ۲۲ مادې

دا ماده د سخت او شديدې سؤ استفادې زمينه برابروي او دلته قاضي امر بنکاري او يا معلوم هم نه دی.

ددې مادې بعضي موارد د کار په قانون کې روښانه کېږي او دلته ورته ځای نه شته.

۲۳ ماده.... قاضي دي په لس ورځو حبس محکوم کړي... د جرم له اثباته پرته توقيف تدبيري اجراء دی او دې کې معين قبول شوي شرايط بايد مراعات او له وطنه نبايد زندان جوړ شي.

مطلق حکم د سؤ استفادې وسيع سؤ استفاده برابري او مطلق العناني ته لار هواروي. دالسکوني استثنات لړلای شي او د اثبات پروسه او د مشروع دفاع حق او د موجوده غير يونفورم مأمورينو او منسوبينو په شتون کې د عدالت ضد

حالات راپاروي. (زمايو مؤكل د پوليسو پروهلو متهم وو. د پوليسو له اقرار اخيستو نه مي پرې ثابته كړه چې گناه د بي دريشي پوليس د پروتوكل عدم مراعات وو او مؤكل مي بری اعلان شو!).

د مخالفينو خلاف د نه اقدام او نه اطلاع وركوونكو لپاره تعزير

۲۴ ماده، ۲۵ ماده، ۲۶ ماده (له حنفي مذهب څخه د وتلو ۲ كاله حبس جزا).

۲۷ ماده (بدعت او د هغه مشخص دقيق او بلاذغدي تعريف؟)

۳۰ ماده، ۳۱ ماده، ۳۲ ماده (ضرب فاحش او مراعات يي؟)

مخالف او موافق څوك او كوم اقدام او څنگه د سواستفادي پراخ زمينه ساز او د ريښتنې امنيت خلاف حالت دي. داچي يو كس دي د ځانگړي او مشخص مذهب پيرو او بايد او بايد حتمي د هماغه مذهب پيرو پاتې شي. شرعي فتوا او استناد كوم دي؟

د پلار او نيکه لپاره تعزير: ۳۵ ماده:

تبصره: د چا وهل يو عام حكم نه - څوك څوك وهلاي شي او د هغه حد او د فزيكي مجازاتو حد د ستر بحث موجب دي او داسي ليد نه حليري - بايد ځانته مقررې ته دا ټول موارد حواله وركړل شي!

۳۶ ماده...، چاته د فاسق خطاب په نړۍ كې په عمده ډول د توبيخ او يادوني په توگه محلي حاكميت كې څېړل او حليري.

۳۷ - ۳۸ ماده... بنځو ته بد كتل او يا بنځي نارينه ته بدل كتل له كومه پيليري او چپري ختميري او دلته د همسايه بنځي او غير همسايه بنځي د حكم تفكيك او جدا مادي د وقت ضياع ده. تخلف تخلف او د اول نظر او دوم نظر او د امربالمعروف اونهي عني المنكر وظيفه او د قضا او دي قانون/مقررې ذكر را ته د امور او وظيف خلط او مزج او په خپل لاس د احكامو مغالطه او گيچول دي.

د فساقو سره د تعلق لرونكي تعزير، ۴۰ ماده

څنگه دا تعلق تعريف شي او چپري دا تعلق تعلق او چپري تصادفي او .... د وقت ضياع بحث دي. د نصيحت او اخلاقو مسايل د قانون سره مغالطه كول دي. واعظ، محتسب او د امام مسجد ته ددي تنويري كارولپاره و عطا او نصيحت به كار دي. نه به قانون كې مواد او مندرجات.

۴۰ ماده ...، د سوء استفادي او عدم اثبات امكانات لوروي. د امام او نصيحت په چوكاتو كې پاتې شي. د تكرار او مكرر تخلف په صورت كې د غير موجه حالت بل دي.

دو څلوېښتمه ماده

دوه څلوېښتمه ماده: لس كاله حبس... ولي اعدام نه. دلته بايد د حالاتو په كتلو قاضي ته د اختيار وركولو شرايط وركړل شي.

تبصره: دلته بيا كلك او مشخص حكم وشو او هغه لس كاله حبس او هيڅ حالات په نظر كې نه دي نيول شوي. د سختي سوء استفادي موجب كېدای شي.

۴۳ ماده قاچاقير څوك او له كومه ځای قاچاقير او له كومه ځايه نجات وركوونكي شو او كېدای شي؟ د سوء استفادي موجب كېدای شي او شوي.

۴۴ ماده له دعوي پرته تعزير نه شته او دلته تر عفوي روسته يو كاله حبس هماغه د ټولني نظم چې يو كال ورته كم ښكاري.

بيا هم په دغو مواردو كې د سند په توگه عربي متون او فتاوي راوستل حقوقي بنياد نه لري.

۴۵ ماده: ...، ۴۶ ماده د جزا دقانون مواد

۴۷ ماده: كه يو شخص په غلا، قتل او زنا متهم او مشهور وي او يا د خلكو د نفسونو، مالونو او حيواناتو به هلاكولو مشهور وي، قاضي دي د توبي د اثارو د ښكاره كېدلو په موخه تريوكال پوري په حبس محكوم كړي.

تبصره: **متهم او مشهور** په فساد به حبس محكومول او هغه كومه كتگوري حبس په عدالت ملنډې وهل دي. (دزد گفتن و باز بستن شو!). په دي تړاو د ددي مادي په هكله ۵ حاشيه غلطه ژباړل شوي له حبس نه مخكې د اثبات مفهوم چې جمله كې مضمري دي له سره د دي مادي په حكم كې نه دي راورل شوي او دا ستره تېروتنه ده.

۴۹ ماده: ... قاضي په بله محكمه كې په لس ورځي او يا درې مياشتي حبس محكوم شي؟! د قاضي منصب او مقام او د هغه د حبس شرايط به جدا اصولنامه او مقرراتو كې تنظيميري. كه قاضي وي نو متن كې د قاضي كلمه راورل حتمي بلم. داسي قاضي به څنگه قضاوت وكړي چې خپله بله محكمه كې لس ورځي او يا درې مياشتي زنداني كيږي؟! داسي انقلابي عدالت او داسي بي تضمينه قضاء او ساده، آسانه د قاضي زنداني كولو سيستم جدي نه دي او نه شي چلېدلای.

۵۰ ماده: د اثبات نه پرته كلمه راورل پكار دي. دلته ۵ ورځي حبس د شفاهي شخړي او چاپيل كړ... د سو استفادي موجب گرځي او ساده خبر نه ده.

۵۱ ماده: مطلق حكم د سوء استفادي موجب او فرصت.

د مرتدي ښځې لپاره تعزير: ۵۸ ماده: مرتد مرتد دی. ولې ښځه او ولې نارينه؟ دلته د تنويری کار خیر او د ارتداد د اثبات بحث له سره مطرح نه شو.

۵۹ ماده: رقص څه او څنگه د سوء استفادې وړ او فرصت دی. او کېدای شو له دوه ورځو تر دوه میاشتو توقیف او یا حبس. ما مطلق دوه میاشتې حبس د حبس ساده گڼل دي.

۶۳ ماده کې حکومتی چارواکی هم شامل دی او د حکومتی چارواکی د چا کور ته د داخلېدو شرایط او مقررې کوم ځای او یا تنظیم شوي؟

بیا هم د حبس حد اکثر بنودل او قاضی ته د فرصت چې له دوه میاشتو تر درې میاشتو جزا ورکول فرصت ورکړل شي باید عدالت نږدی وي.

۷۵ ماده: د پیره دار لپاره تعزیر به نورو قوانینو کې دولت د مامورینو او پولیسو په قانون کې د سخت جزا موجب کیږي او دلته نه راځي. که منظور دروازو ته وان او ملکي کس وي بیا بحث بل دی اما دلته عنوان عام دی.

۷۵ ماده: مدیون د قرض لپاره زندانی کول د منلو وړ نه دی.

۷۷ - ۷۸ ماده نظامی او پوځي تجهیزات به جدا قوانینو کې ستر مجازات تنظیمېږي دلته یې راورل خطا کار دی. ۸۸ ماده مدیون حبسول د منلو وړ نه دي.

په فرمانونو، حکمونو، هدایاتو، مصوباتو او د محکمو فیصلو کې د جعلو تزویر د مرتکب حکمونه ۸۲ ماده: دا تخلفات او د هغوي تقسیمات د دولتي مقاماتو پر بڼه خطا او غیر سیتماټیک تقسیمات دي. د رسیدلي ضرر، خطر او اهمیت او دا چې چاته څومره گټه تر لاسه شوي یوه ماده کفایت کوله او دا تفصیل د حکومتی چارواکو پي ځایه وخت ضایع کول او د خبرې اورېدول دي.

پنځم فصل:

د نشه یی توکو اړوند متفرقه حکمونه
دابتدایه محکمي د حکم قطعیت:

۱۰۹ ماده: د نشه یی موادو د جزاگانو په هکله د ابتدائيه محکمي حکم قطعي دی.

تبصره: دلته قطعی یعنی څه؟ هر حکم قطعی وي. منظور مو نهایی دی؟ مرافعه طلبی نه لري؟ که نه لري د عدالت مخنیوی کیږي. که کېږي شرایط کوم دی. که دا حکم نهایی وی او د مرافعي استثناء وجود ونه لري عدالت نه شي تأمینېدلای. تفصیل زیات شته!

۱۱۱ ماده: د نشه یی توکو اصلی مالک ته به هغه اندازه سزا ورکول کیږي کومه چې انتقالوونکی ته ورکول کیږي که څه هم په انتقال کې ورسره نه وي.

تبصره: دا ماده کې ډېر عدالتی مشکلات راځي او د اثبات موضوع له سره نه ده په گوته شوي. لسه او استثنائات مطرح کېدای شي.

۱۱۱ ماده: دلته د خاص قانون تر نظر لاندې له منځه وړ باید ذکر شوی وای.

۱۱۳ دیارلسمه ماده: د مسؤلینو او موظفینو جزاگانو لوري او خاصو محاکمو کې وي. دلته ټول په یوه قانون کې راغلي چې ډېر ځلي عادي محاکم د تاثیر لاندې راځي.

۱۱۶ ماده: د متکرر مجرم حکم په عام ډول تعیین شي او دلته د مخدره مواد لپاره جدا ماده راته غیر ضروري ښکاري او کار سیستماتیک نه حلوي.

۱۱۷ ماده: دغه مقرري ته دلته اصولنامه خطاب شوي کله مقررې شي او کله قانون. توحید نه شته. ځانگړي حکمونو د ښه تطبیق طرز العمل په کومو موارد کې، ځانگړې شواي نه دی!

تعدیل یا لغوه:

۱۱۸ ماده: ددي اصولنامي د حکمونو تعدیل یا لغوه، د تقنیني پراوونو له تېرولو څخه وروسته، د عالیقدر امیر المؤمنین حفظه الله تعالی حضور ته د توشیح لپاره وړاندې کیږي.

تبصره: معلومه نه شوه چې دا تقنیني پراوونه شته او که شته چېږي او څنگ مشروع اجرائیوي شوي او یا نشر شوي دي؟

داصلونامو، مقرراتو، قوانینو او د هغوی قوت او ضعف چې کوم د کوم تابع دي او بڼه چېږي دی دا هم د تدقیق او دقت وړ بحث دی چې د اساسي قانون په نه شتون کې دا ټول څنگه تنظیمېدای شي.

۱۱۹ ماده: تنفيذ د امضاء او توشیح سره سم او که د توشیح او رسمی جریدي کې د نشر سره سم نافذ بلل کیږي. دلته خو اوس ډېر بواځې د توشیح سره نافذ بلل شواي دی.

نوي اضافي ماده باید وي: هغه مواردو کې چې دغه اصولنامه او مقررې کې ذکر نه دی راغلي اجرائت پر کوم بڼه او اساس کیږي. طالب مشران به په څرگنده ځواب راځي چې د اسلامي شریعت، د قرآن کریم او سنت رسول الله او

د امام ابوحنيفه رحمه د مذهب پر بنياد. اما دقانون تر حاكميت لاندې د مدون او بنسكاره مندرجات ذكر هماغسې چې ددې ليكنې په عنوان او سرليک كې راغلاي، ضروري او اړين دي.

اړين بنسكارې او ضرور دي چې دغه او نورو دولتي او دولتي ادارې برخو كې باصلاحيت كمېټه جوړه او ددې اصولنامې بنيادي او كره كتنه وكړي او د بيا توشېح لپاره آماده كړي.

دا اصولنامه په هره پاڼه ټاپه او مهر پر متن د اصولنامې راغلاي چې بعضي موارد بيا له دې كبله متن نه لوستل كېږي. بهتر به وي چې مهر دپاڼې په آخر دمتن روسته، متصل راشي!

دا وي پورته ځغلنده كره كتنې او تبصرې چې د كار د وسعت له وجهې بيا جدي مراجعه پرې ډېر وخت او كار ته اړتيا ليدل كېده.

اميد واري د طالب ديفكتو حاكميت دده شهامت خپل كړي چې د تيروتنو د اصلاح لپاره په موقع اقدام وكړي او دا اصولنامه دېوي مسودې او الترناتيف به توگه باصلاحيته كم حقوق پوهه كمېټې ته د بيا كتنې لپاره تنظيم كړي. دا او ورته حقوقي سندونه هغه منطقي او قانوني مطالبه او اړتيا ده چې د امن او قانونيت لاندې د ژوند ممد او مرستندوي دي.

افراطي عناصرو شتون او دلته او هلته د منتقدين او مخالفين علني ترور او وژنه د عفوي فرمان د مندرجاتو خلاف هغه موارد دي چې سوسيال ميديا كې پوره مستندات شته. هونسيار او باصلاحيته كسان هغه وخت له دې مسؤليت ه ځان بري كولاى شي چې بيا بيا تاكيد وكړي زموږ د عفوي فرمان نافذ ديا او دا انتقامي او كړني زموږ سياست نه دي او د منكرمقابل كې مخالفت او مبارزه د هر چا كار نه دي او د حاكميت صلاحيت دي او دغو مواردو كې چې مستندات شته، متخلف ته په دغو مواردو كې جزا وركړل شوه او دا ئي هم مستندات.

دقانون ترسيوري لاندې حاكميت د حاكم او رعيت د حاكم او وگړي ته د قانون تر نظر، سيوري او روښنايي لاندې ژوند د مدني او اسلامي اصولو غوښتنه ده او بايد تامين شي.

بي پايه پاى

و من الله التوفيق

داكتر صلاح الدين سعیدی

د سلواغې ۱۲ د ۱۴۰۴ هجري قمري كال (۲۰۲۶/۰۱/۰۱)

تېلفون: ۰۰۴۴۷۸۸۶۴۷۴۶۳۸ strategicstudies@yahoo.com